

[Kjær Rasmussen.]

dagsordensforslag med i lommen i dag, men det må vi forsøge at overleve.

NATO-tilhængerne har jo aldrig forsømt en lejlighed til at fortælle os andre om den indflydelse, som Danmark har i kraft af NATO-medlemskabet. Vi andre har til gengæld aldrig troet på, at denne indflydelse eksisterede andre steder end i NATO-tilhængerens fantasi. Men nu kommer en af NATO-medlemskabets varmeste fortalere, hr. Søgaard, altså her til folketinget og vil have det med på et forslag gående ud på, at der i NATO skal fremsættes forslag om, at medlemslandene ikke længere må levere militært udstyr til Grækenland.

Lad mig sige med det samme, at efter vores opfattelse mangler det socialdemokratiske forslag en hel del med hensyn til klarhed. Hvilket organ f. eks. i NATO tænker hr. Søgaard sig forslaget indbragt for? Nu fik vi jo lige at vide af udenrigsministeren, at man ikke stillede forslag i NATO-rådet. Det vidste vi godt, man har jo før forsøgt på at få det græske problem behandlet i NATO-rådet, og man kunne dengang end ikke få det optaget på mødets dagsorden.

Men så forstod jeg på hr. Søgaard, at det vistnok var ministerrådet, hr. Søgaard forestillede sig; men så vidt jeg ved, er dette ministerråd ikke beslutningsdygtigt. Hvis jeg ellers har ret i den antagelse, kan det jo heller ikke just være, skal vi sige, frygtindgydende at få det socialdemokratiske forslag indbragt for ministerrådet.

Men hr. Gert Petersen var inde på noget meget interessant, synes jeg, og det vil jeg da gerne tage op også, nemlig dette: hvilke sanktioner mener hr. Søgaard Danmark skal iværksætte; dersom NATO ikke følger det danske forslag, dersom Danmarks påståede anstrengelser ikke giver resultat? Vi havde gerne set, at socialdemokraterne havde beskæftiget sig med disse ting, inden de fremsatte forslag, så havde det i det mindste været muligt at tage stilling til forslaget.

Som det ligger her, fremtræder det som noget i retning af en hen-til-kommoden-og-tillbage-igen historie; netop fordi man ikke fortæller, hvilke sanktioner man tænker sig iværksat, hvis NATO afviser forslaget. Det er denne kendsgerning, som får os til at mene, at hr. Søgaard og hans partifæller i

virkeligheden ikke ønsker nogen ændring i Danmarks forhold til NATO, uanset hvordan dette organ så forholder sig til det græske diktatur.

Af disse årsager må vi undlade at stemme ved afstemningen om socialdemokratiets forslag, som det foreligger her. Nu har hr. Søgaard jo stillet et forslag om motiveret, dagsorden som er nogenlunde ligelydende med forslaget til folketingsbeslutning, og af de samme grunde vil vi altså også undlade at stemme for hr. Søgaards dagsorden.

Med hensyn til hr. Gert Petersens dagsordensforslag kan jeg sige, at vi er helt enige med hr. Gert Petersen i konklusionen, nemlig at Danmark må forlade NATO. Men det væsentligste argument for en udtræden ser vi dog ikke i, at nogle medlemslande overtræder NATO-traktaten gennem våbenleverancer til Grækenland. Vi er af den mening, at Danmarks sikkerhedspolitik er forkert i sin helhed, fordi Danmark i øjeblikket er med til at agere sikkerhedsnet under imperialismen, som farer frem med vold og undertrykkelse rundt omkring i verden og hindrer folkenes frigørelse. Det er vort grundlag for at ønske en udtræden af NATO. Når vi derfor stemmer for hr. Gert Petersens dagsordensforslag, skyldes det altså forslagets konklusion.

Endelig har hr. Lembourn stillet forslag til dagsorden gående ud på, at regeringen skal virke for, at våbenleverancerne ophører, indtil demokratiske tilstande er genindført i Grækenland. Dette med at demokratiske tilstande skal genindføres, støder mig ærligt talt en hel del, for det kan dog ikke være det tidligere kongestyre, flertalspartierne tænker på. Dengang var der jo absolut ikke tale om demokrati i Grækenland, dengang så lidt som nu, for også dengang var fængslerne fyldt med politiske fanger. Men vi vil ikke være med til at give regeringen et alibi, så den kan fortsætte med at snakke i stedet for at handle. Der har nu været snakket om disse ting her i årevis, men uden held, og det ved alle jo. Derfor vil vi undlade at stemme ved afstemningen om flertalspartiernes dagsordensforslag.

Hanne Reintoft: Da jeg den 13. maj spurgte udenrigsministeren om Danmarks holdning til USAs påbegyndte våbenleve-